

Laura Gustafsson: "Koti on naiselle vaarallisin paikka"

SUSANNA LAARI

10:32 | 25.3.2012

Kirjailija Laura Gustafsson tietää omakohtaisesti, millaista seksuaalista ahdistelua naiset joutuvat kohtaamaan. – Yksityinen tila on aina vaarallisempi kuin julkinen, Laura sanoo.

Jos maailma olisi sellainen, kuin **Laura Gustafsson**, 28, haluaisi, kaikki elävät olennot kunnioittaisivat toisiaan. Miehet eivät huohottelisi julkisilla paikoilla tai nipistelisi vieraita naisia pepusta, eivätkä naisetkaan lyttäisi miehiä. Naiset pitäisivät toistensa puolia, eikä kukaan söisi lihaa, sillä myös eläinten elämällä nähtäisiin arvo.

Tällaisessa maailmassa Laurasta ei ehkä kuitenkaan olisi tullut kirjailijaa. Tai ainakaan hän ei kirjoittaisi asioista, joista nyt kirjoittaa: Viime vuonna ilmestyneessä keuhussa esikoisteoksessaan *Huorasatu* Laura kuvasi miehen ja naisen välisiä valtasuhteita omalla poskettomalla tyyllillään. Sama meno jatkuu myös novellissa, jolla Laura osallistuu tuoreeseen *Pimppini on valloillaan* -antologiaan. Sen teemana on naisiin kohdistuva seksuaalinen vallankäyttö.

Lauran novellissa mustasukkainen Ahti fantasioi tyttöystävänsä Kyllikin raiskaamisesta, muttei ehdi toteuttaa tekoaan ennen kuin Kyllikki muuttaa Amerikkaan. Seuraavina kesinä Ahti alkaa kolautella airolla tajuttomaksi järvässä uivia alastomia neitokaisia ja väkisinmakaa heidät.

Pelon maantiede

Paitsi hervottomia, Lauran tarinat ovat myös kauheita. Onneksi hän kertoo ne niin, että lukijaa naurattaa silloinkin, kun itkettäisi.

Valitettavasti monella tapahtumalla on kuitenkin vastineensa todellisuudessa ja Lauran elämässä. Monien muiden naisten tapaan Lauraa on usein nimitelty ja vähätelty vain sen takia, että hän sattuu olemaan nainen, haluaa kulkea korkeakorkoisissa saappaissa ja näyttää muutenkin hyvältä.

– Kun asuin nuorempana Kalliossa, kuulin tosi usein huutelua, ja minulta yritettiin ostaa seksiä. Kaikenlaista omituista on tapahtunut.

Itsensäpaljastelijoista ja huorittelijoista huolimatta Laura ei kuitenkaan pelkää kulkea julkisilla paikoilla. Hän uskoo, että tosi hädässä joku ulkopuolinen tulisi apuun tai hän pystyisi

puolustamaan itseään. Pelottavimpia paikkoja Lauralle ovat kuitenkin yksityiset tilat. Sen hän tietää omasta kokemuksestaan.

– Koti on naiselle kaikkein vaarallisin paikka. Eivät ne pahimmat rikokset, seksuaalinen hyväksikäyttö, puistossa tapahdu, vaan kotona. Yksityinen tila on aina vaarallisempi kuin julkinen. Siellä voidaan päätyä tilanteeseen, jossa ei ole normeja, ja yhtäkkiä ollaankin lain ulkopuolella.

– Negatiiviset kokemukset ovat muokanneet minua, mutteivät lannistaneet. Ne ovat tehneet minut vihaiseksi. Kun omat rajat on kyseenlaistettu, olen joutunut kasvamaan ihmisenä. Laura sanoo.

Ja onhan kirjailijan työssä aina se hyvä puoli, että koetun voi käyttää romaaninsa aineksina. Laura myöntää, että pimeimmät tapaukset ovat päätyneet Huorasadun materiaaliksi, vaikkei hän itseään kirjoittamalla terapoikaan. Lauran groteski huumorintaju auttaa myös pitkälle: hänen mukaansa melkein kaikelle voi lopulta nauraa.

Tyttövuosia

Laura kasvoi perheensä ainokaisena Mäntsälässä. Toisin kuin monet Laura ei lapsena leikkinyt prinsessaleikkejä, vaan "isoa naista". Leikeissä hän sai kokeilla pieniä huulipunatereiteitä, joita äiti oli saanut näytteiksi.

– Tykkäsin pukeutua naiseksi. Ja välillä minusta tuntuu, että teen sitä vieläkin. Ihailin äitiäni tosi paljon, ja minusta oli hienda katsoa, kun hän laittautti itsensä kauniiksi. Äiti oli tosi kaunis ja näyttävä, Laura muistelee.

Naiseksi kasvamisen kokeet tulivat pian tutuiksi. Laura oli ehkä 11-vuotias, kun hän näköään alettiin ensimmäistä kertaa arvioida. Asialla oli hyvä tarkoitava (vattukken/apankoittaja/ihmiset/tuore isa jaajo linnonmaa lahetti vaimolleen terveiset toivottavasti parjaat tulen kohta) kouluterveydenhoitaja, joka kuitenkin kommentillaan käynnisti vuosia kestäneen syömishäirion.

– Terveystenhoitaja sanoi, että minun pitää laihduttaa. Hän oli varmasti ihan oikeassa, mutta sitä ennen en ollut ajatellut omaa ruumistani. Ja siitä päivästä lähtien olin siitä jatkuvasti tietoinen.

Laura yritti syödä vähemmän ja liikkua enemmän. Kasvissyöjäksi hän oli ryhtynyt jo ala-asteella nähtyään televisiosta dokumentin, jossa tapettiin sika.

– En ollut ikinä nähnyt, kun joku kuolee. Olin jo aiemmin kyseenalaistanut lihan syömisen, mutta se oli viimeinen piste.

Kouluruokalassa ei siis ollut aikaisemminkaan tarjottu Lauralle kelpaavaa ruokaa, koska "jokaiseen ruokalajiin oli onnistuttu sotkemaan lihaa". Ja kun yläasteella ruokailu ei ollut pakollista, Laura jätti syömisen kokonaan väliin.

Kaiken kaikkiaan hän laihtui noin 20 kiloa, muttei tajunnut, että oma painon tarkkailu oli sairaalloista.

– Kaikki mitä tiesin ravitsemuksesta tai kaloreista oli peräisin lehdistä. Sieltä tietoa oli helppoa saada. Opettelin kaloritaulukoita ulkoa ja jatkuvan kaloreiden laskemisen takia minusta tuli aika hyvä päässäälaskija.

Vasta lähempänä pariakymppiä Laura tajusi, että hänen suhtautumisensa ruokaan oli outoa.

– Opettelin ihan tietoisesti ajattelemaan vähemmän ruokaa ja syömistä. Vieläkin joskus joudun muistuttamaan itselleni, että ruokaan pitää suhtautua kuin normaaliin asiaan, eikä ruveta ongelmoimaan sen kanssa.

Paraneminen vei pitkään, mutta tänään Laura sanoo olevansa sujut itsensä kanssa.

Rooli: glamourblondi

Lauraa ärsyttää moni asia yhteiskunnassamme. Miksi nainen on aina vähempiarvoinen kuin mies? Miksi suuressa lehdessäkin vähätellään sairaanhoitajan ammattia niin, ettei myönnetä sen olevan fyysistä tai vaativan koulutusta? Miksi naiset pistetään edelleen syömään e-pillereitä, joilla manipuloidaan hormonitoimintaa? Tai miksi me automaattisesti oletamme, että suomalainen, ruotsalainen ja norjalainen -vitsien kansalaiset ovat miehiä?

– Valtasuhteiden kuvaaminen on maailman tärkein asia. Se liittyy kaikkeen ja näkyy kaikessa. Valitettavasti siihen liittyy aina väärinkäyttö, Laura sanoo.

– Jotta mikään muuttuisi, asiat pitää ensin nähdä ja tunnustaa niiden olemassaolo. Jokainen voi aloittaa itsestään. Naiset ovat usein kauheita toisilleen. Naisten välinen solidaarisuuden puute on pahinta. Aina ajatellaan, että jos joku nainen saa jotain, se on toiselta pois.

Lauran esikuvia ovat taiteilijat Rakel Liekki ja Katariina Souri.

– He ovat tosi upeita, helvetin hyvännäköisiä ja rohkeita naisia. Molemmat ovat tehneet eläinsuojelutyötä ja pidän myös heidän taiteestaan. Mutta molemmat ovat saaneet paskaa niskaansa, koska naisen seksuaalisuutta ei keestetä. Jos joku nainen on avoimen seksuaalinen, se otetaan henkilökohtaisena vittuiluna. Juuri naiset käyttävät tätä kontrollikeinona toisiaan vastaan.

– Vieläkin tunnutaan uskovan, että äly ja kauneus eivät voi asua samassa päässä. Minä ainakin tavoittelen molempia. Senpä takia Laura kutsuu itseään glamourblondiksi. Glamourblondina voi pukeutua juuri niin kuin itse haluaa välittämättä muiden mielipiteistä.

SUOSITUIMMAT JUTUT

1) [Niina Backman: "Koin, etten riittänyt Lorelle naisena"](#)
([artikkeli/ajankohtaista/ihmiset/kesken niina ja lorenz b ackman](#))

2) [Seiska: He ovat uudet Vain elämää -tähdet](#)
([artikkeli/ajankohtaista/ihmiset/seiska he ovat uudet vain elamaa tahdet](#))

3) [Tuore isä Jaajo Linnonmaa lähetti vaimolleen terveiset: "Toivottavasti pärjää, tulen kohta"](#)
([artikkeli/ajankohtaista/ihmiset/tuore isa jaajo linnonmaa lahetti vaimolleen terveiset toivottavasti parhaat tulen kohta](#))

4) [Kultainen Venla -gaalan upeimmat – katso kuvat punaiselta matolta](#)
([artikkeli/ajankohtaista/kultainen venla gaalan upeimmat katso kuvat punaiselta matolta](#))

5) [Ensitreffit alttarilla -jaksossa yllätyskäänne: "Taasko mulle käy näin?"](#)
([artikkeli/ajankohtaista/tv/ensitreffit alttarilla jaksossa yll atyskaanne taasko mulle kay nain](#))

AVAINSANAT

[Laura Gustafsson \(/tagi/3649/laura_gustafsson\)](#) , [Huorasatu \(/tagi/3650/huorasatu\)](#) , [naisen seksuaalisuus \(/tagi/4162/naisen_seksuaalisuus\)](#) , [valtasuhteet \(/tagi/4163/valtasuhteet\)](#)